

PRZYMIESZANIE (4) *sb n*

Pierwsze e oraz a jasne; końcowe e z tekstów nieoznaczających -é.

sg N przymieszani(e) (2). ◇ G przymieszanią (1). ◇ I przymieszani(e)m (1). ◇ [L przymieszaniu.]

Sł stp, Cn notuje, Linde XVIII w. s.v. przymieszać.

1. *Dodanie czegoś do czegoś w celu sporządzenia mieszaniny [czego] (1) :*

[przymieszanie do czego: á wždy o tym przymieszaniu Wody do Winá/ [...] áni iedney litery nie naydziełz w Ewángeliey. HerbOdpow Hh2.]

Przen (1) : Smiele tedy rzekę że od początku światá żadna nigdy íspráwá z ízczyrego miłóśierdzia Bożego/ bez przymieszánia áby namniey íspráwiedliwości iego/ íspráwiona nie byłá WysKaz 21.

2. *Dodatek; admistio Mącz, Calep, Cn (3) : Admistio, Przymieszanie. Mącz 224a; Calep 25b.*

Wyrażenie przyimkowe: »z przymieszaniem« (1): Admiste, Z przymieszaniem Mącz 224a.

Cf PRZYMIESZAĆ